

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lutego 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. S. od dnia 1 sierpnia 2014 roku nie podlega ubezpieczeniom społecznym (obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu) z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej M.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał na krótki okres pomiędzy zgłoszeniem M. S. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego tj. od dnia 1 sierpnia 2014 roku, a wystąpieniem o wypłatę zasiłku chorobowego tj. 17 listopada 2014 roku za okres od dnia 17 listopada 2014 roku do 24 grudnia 2014 roku. Wskazał także, że działania M. S. w zakresie zmiany tytułu do ubezpieczeń nie są zgodne z zasadami współzycia społecznego i służą osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych w tym systemie. Bezpośrednio przed datą rozpoczęcia działalności gospodarczej była ona bowiem zgłoszona jako osoba wykonująca umowę zlecenia u płatnika składek (...) G. R. – z podstawą wymiaru składek z tego tytułu w kwocie 400,00 zł, a następnie od dnia 1 sierpnia 2014 roku zawarła z tym podmiotem umowę cywilno-prawną w ramach rozpoczętej z tą datą własnej działalności gospodarczej, z której podstawa wymiaru składek została zadeklarowana na poziomie 6.000 zł. Podniesiono ponadto, że z dokumentacji zgromadzonej podczas kontroli oraz z informacji przekazanych przez M. S. wynika, że od dnia 1 sierpnia 2014 roku rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie: działalność pomocnicza związana z utrzymaniem porządku w budynkach. Według przekazanych przez płatnika informacji – przedmiotem działalności jest sprzątnięcie biur i mieszkań oraz opieka nad nagrobkami, ponadto działalność obejmuje też hodowlę i sprzedaż małych zwierząt (myszy i świnek morskich). Wnioskodawczyni nie wystawiała natomiast faktur związanych z prowadzonymi usługami, wystawiała jedynie rachunki, zarówno osobom fizycznym, jak i firmom. W ocenie organu rentowego okoliczności sprawy wskazują, że rzeczywistym celem zgłoszenia M. S. do ubezpieczeń było uzyskanie dodatkowych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

/decyzja w aktach ZUS/

W dniu 17 marca 2015 roku M. S. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę w całości i uznanie, że podlega ona ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Zaskarżonej decyzji zarzucono, że została wydana bez uwzględnienia materiału dowodowego zebranego w sprawie, z którego w ocenie skarżącej wynika, że podjęła prowadzenie działalności gospodarczej z zamiarem jego stałego prowadzenia oraz podniesiono, iż organ rentowy nie wskazał skarżącej jakie jeszcze dokumenty i dowody należy złożyć w sprawie celem wykazania, że prowadziła działalność. Jednocześnie w odwołaniu wskazano, że zaskarżona decyzja została doręczona ubezpieczonej w dniu 17 lutego 2015 roku.

/odwołanie - k. 2, koperta- k.4/

W dniu 18 marca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni złożył pismo zatytułowane „odwołanie od decyzji z dnia 11 lutego 2015 roku, doręczonej w dniu 17 lutego 2015 roku” , w którym ponownie wskazał, że zaskarża decyzję w całości, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że M. S. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, ponadto wniósł o zasądzenie na rzecz odwołującej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie - k. 5-10, koperta- k.202/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego odrzucenie, gdyż zostało złożone po upływie terminu określonego w art.477⁹ § 1 kpc. Decyzja została doręczona skarżącej w dniu 16 lutego 2015 roku, a zatem miesięczny termin do złożenia odwołania upłynął w dniu 16 marca 2015 roku. Odwołanie zostało zaś nadane listem poleconym w dniu 17 marca 2015 roku.

/odpowiedź na odwołanie - k. 203-204/

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o odrzucenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od wnioskodawczynie według norm przepisanych. Pełnomocnik wnioskodawczynie oświadczył, że odwołanie zostało złożone z nieznacznym upływem terminu, co nie może powodować negatywnych konsekwencji dla wnioskodawczynie. Wnioskodawczynie oświadczyła, że otrzymała zaskarżoną decyzję w dniu 16 lutego 2015 roku, którą przekazała zaraz swojemu pełnomocnikowi wraz z innymi dokumentami.

/eprotokół rozprawy z dn. 07.12.2015 r. - stanowiska pełnomocników stron: 1 min. 08 sek.,
3 min. 50 sek., oświadczenie wnioskodawczynie – 1 min 36 sek. - płyta CD k. 210/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zaskarżona decyzja z dnia 11 lutego 2015 roku wraz z pouczeniem o przysługującym prawie i terminie do złożenia odwołania została doręczona na adres wskazany przez M. S. i odebrana w dniu 16 lutego 2015 roku przez jej babcię - S. K..

/zwrotne potwierdzenia odbioru decyzji z dnia 11.02.2015r. - akta ZUS/

Odwołanie od decyzji z 11 lutego 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczynie nadał w urzędzie pocztowym w Ł. w dniu 17 marca 2015 roku przesyłką poleconą o nr (...).

/koperta – k. 4/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

W myśl przepisu art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W toku postępowania sądowego pełnomocnik wnioskodawczynie ostatecznie nie kwestionował, że odwołanie od decyzji z dnia 11 lutego 2015 roku zostało wniesione po upływie ustawowego terminu. Zaskarżona decyzja została bowiem prawidłowo doręczona wnioskodawczynie w dniu 16 lutego 2015 roku i zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. termin do złożenia odwołania upłynął skarżącej w dniu 16 marca 2015 roku. Tymczasem zgodnie z datą widniejącą na stemplu pocztowym odwołanie zostało nadane przez pełnomocnika wnioskodawczynie w dniu 17 marca 2015 roku, a zatem po ustawowym miesięcznym terminie.

W zacytowanym wcześniej art. 477⁹ § 3 k.p.c. in fine określono przesłanki, przemawiające za zaniechaniem odrzucenia odwołania wniesionego po upływie ustawowego terminu. Okolicznościami usprawiedliwiającymi opóźnienie odwołania jest przekroczenie terminu, które nie jest nadmierne i takie, które nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Wskazane przesłanki muszą wystąpić łącznie. Za przyczyny niezależne od ubezpieczonego w złożeniu spóźnionego odwołania uważa się zwykle chorobę, nieporadność, brak właściwej porady i opieki, czy wprowadzenie w błąd przez organ rentowy. Stosownie do oceny tych okoliczności, odwołanie podlega odrzuceniu albo nadaje mu się bieg.

Tymczasem wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wskazała żadnych przyczyn usprawiedliwiających opóźnione złożenie odwołania,

a w konsekwencji, że uchybienie ustawowemu terminowi do wniesienia odwołania nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się, pomimo iż samo przekroczenie terminu nie jest nadmierne. Na okoliczność tę nie zgłoszono bowiem żadnych wniosków dowodowych, pełnomocnik ubezpieczonej stanął tylko na stanowisku, że uchybienie terminu było nieznaczne, a zatem nie może rodzić negatywnych konsekwencji dla odwołującej. Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 roku wnioskodawczyni oświadczyła zaś, że po otrzymaniu decyzji przekazała swojemu pełnomocnikowi niezbędne dokumenty. Z powyższego nie wynika zatem jakie okoliczności spowodowały, że odwołanie od przedmiotowej decyzji nie zostało złożone w ustawowym terminie.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że przepis art. 477⁹ § 3 k.p.c. stanowi samoistną podstawę przywrócenia terminu i reguluje sytuację, w której to odwołujący się ubezpieczony złoży spóźnione odwołanie. Stąd też w przypadku odrzucenia odwołania w trybie art. 477⁹ § 3 k.p.c. ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do wystąpienia z wnioskiem o przywrócenie terminu na podstawie art. 168 k.p.c. (zob. post. Sądu Administracyjnego w G. z 6.6.1994 r., III AUz 61/94, PP 1995, Nr 5, s. 46).

Wobec powyższego na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odwołanie wnioskodawczyni, jako spóźnione podlegało odrzuceniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji postanowienia.

Wobec odrzucenia odwołania, Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika wnioskodawczyni, uznając je za bezprzedmiotowe, albowiem zmierzały do wykazania zasadności złożonego odwołania.

W punkcie 2 postanowienia Sąd, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. zasądził od wnioskodawczyni na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 60,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 11 ust. 2, w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

11.01.2015r.